

Kiadóhivatal:

Kaposvár, Teleky-utca 9.

Ide czimezendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyilttéri közlemények.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Teleky-utca 9.

Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Bérmentetlen küldeményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza nem adunk.

SOMOGYI UJSÁG

MEGYEI- és HELYI-ÉRDEKŰ, VEGYESTARTALMU HÉTILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: szombaton

Felelős-szerkesztő ifj. Nagy Ferencz.

Őszi hangulat.

Szomoru ősz! mulandóságunk kezdete. Elhullatják levelöket a fák s a virágok lankadtan csüggesztik le illatos kelyheiket.

Valami sötét ború nehezedik az emberek kedélyére is.

A fecskék eltávozásával mintha reményünk is tova szállt volna tengeren túlra.

Nyüzsgönek, zugnak, sugdosnak az emberek, s a megélhetés nevében követelik jogaikat.

Az ősz kezdetével rohamosan beköszönt a zúzmárás idő, lombos fák árnyéka helyett szűk lakására van szorítva a szegény.

A napnak éltető sugara nem ad enyhét, s reményvesztette huzódik meg odujában az ödes anya gyermekével.

A kenyérkereső pedig, ki vig kedvvel verte az ült és gyalulta a deszkát ezelőtt, most, füst és szesz-gőzzel telt korcsma-helyiségben vitatja egész álldott nap azokat a jogokat, a melyek őt, mint gondolkozó és munkás embert megilletik.

A munkaadó hivatkozik a társadalmi rendre, önfentartására, és nem enged, nem tágit. A munkás koplal inkább, de nem dolgozik.

Hol vagytok letűnt szép idők, a midőn a majsztam és legényei együtt ülték körül párolgó étel mellett a családias közös asztalt!

Parádés nemzet lettünk! sok a czifraságunk, annál is több a nyomorúságunk.

A társadalom testén nagy és mély seb van, de kiégetni, meggyógyítani, avagy csak enyhíteni is nincs hivatott embere e nagy világnak.

A rohamos fejlődéssel az igények is emelkedtek.

Ténsasszony lett az ifjasszonyból asszonyság a kofából s nagysága lett a kosárral karján bevásárló hordárné.

Jól megkészített s apáról fiura szálló tölgyfapad és asztal helyet tengeri fűvel és kőcczel tömött ruganyos divány lett a divat és meg kell azt szerezni minden áron, még adósság és részletfizetésre is, hogy meg ne szólja a rátartós szomszéd asszony a háztájékát.

Hát ez mind jó volna, örvendenének is rajta, ha Magyarország olyan jólétet tudna biztosítani az utolsó munkásnak is, hogy ne csak vasárnaponként, hanem a hét minden köznapjának estéjén tyúk főne fazékjában de a midőn azt látjuk és azt tapasztaljuk,

hogy mindegyre szaporodik azoknak száma, kik hajléktalanul özöngenek a városok utcáin és kiknek az első őszi eső beálltával sincs már betevő falatjuk. Akkor föltámad az emberiség iránti szeretetnek az a tépelődése bennünk, hogy meddig tarthat ez így még?

Fényes paloták hosszú sora emelkedik Budapest utcáin, nagy tornyu épületek hirdetik, hogy sietve haladunk de a vakító fény mellett nem érünk rá kitekinteni a külvárosok nyomor tanújára, hol bűzhödt levegőjü pinczelakások rondaságában fetreng a munkanélküli szegény, terjesztve e ragályt az erkölcsstelenséget.

Szomoru hírek érkeznek mindenfelől. Az elégedetlenség száma napról napra szaporodik. A munkás kezek megtagadják a munkát itt is ott is, és makácsol kitartanak a sztrájk mellett.

Ki fog itt engedni: a munkaadó vagy a munkás, még ez eddig nagyon bizonytalan.

A példa ragadós most már az elégedetlenség befészkelte magát az intelligens elemnél is.

A munkás nép kasza, kapával nem tudja már megkeresni kenyerét e tejfel-mézzel folyó Kánaánban, ide-

A „SOMOGYI UJSÁG” TÁRCZÁJA.

Árván maradt.

Az öreg Rádyt eltemették.

Az emberek egymásután nyilvánították részvétüket leányának, Rády Katiczának, de aztán nem törődtek vele, mindenkinek más dolga volt, mint egy szegény árva leány sorsával törődni.

Katicza szegény volt és a szegénység annál nagyobb súlylál nyomta, mert atyja életében, a kinek vagyona ugyan nem, de fényes jövedelme volt, az élet minden kellemes oldalait végig élvezte.

Rády imádtá leányát, minden képzelhető luxussal elhalmozta és nem volt képes egyetlen vágát se megtagadni, — azért is nem gyűjthetett számára tőkét.

Katicza ma ült utójára abban a pompás, fényes lakásban, melyet immár el kell hagynia.

Most már üresek voltak a szobák, kopaszok a falak, a szegény Katicza kénytelen volt mindent áruba bocsátani, hogy néhány hátralékos tartozást fedezhessen.

— Nos, kedvesem, elhatároztad már magad valamire? kérdezte az öreg Szamos ügyvéd, a ki résztvevőleg fog a megkezd.

Katicza könyvtől fátyolozó szemekkel tekintett a régi jó barátára.

— Nagy szükségem van tanácsára, — suttogá halkán — Mondja doktor ur, mit tegyek?

— Bizonyos körülmények közt igen nehéz tanácsot adni, gyermekem. Mindazok közt az ajánlatok közt, a melyek önnek tetteek, csak kettő látszik nekem komolynak és elfoghatónak: vagy nagynénjéhez megy ön, vagy ha büszke a kegyelem-kenyér elfogadására, úgy elfogadja azt a társalgónői állást, a melylyel kisasszony kiálja. Szerintem ennek kellene önnek előnyt adni, ha ugyan elég erőt érez magában a türelemre és megálázkodásra.

— Oh! doktor ur, nem vagyok többé a régi gögös, fenhéjázó leány, a sors már nagyon is megváltozott.

— Szép. Tehát értesítem Berényi kisasszonyt elhalmozásáról.

— Igen... de mégis...

— Nos?

— Hány tagból áll Berényi kisasszony családja?

— A kisasszonyból magából, aztán fivéréből, a ki szintén agglegény, és a mint hallom, egy valóságos különöz... de hiszen ez mindegy, ön nem az ő, de a kisasszony társalgónője lesz, — jegyzé meg az ügyvéd.

Katicza szomoru hangulata drezára is elmosolyodott.

— Ha jól emlékszem, a kisasszonynak egy unokaöccse is volt.

Helyes — vágott közbe a doktor, — Berényi Károly, a ki mintegy tíz év előtt Fiuméba ment. Tehát végeztünk, holnap tíz órakor eljövök önért.

Az ügyvéd távozott és Katicza csekély holmijának összeesomagolásába kezdett.

Tehát Berényi Károly Fiumében volt, tudta, de mégis szeretett volna még jobban megbizonyosodni.

A lelkiismeret vádolta kissé, mert érezte, hogy nem jól bánt a derék ifjával, a ki őszintén és nyiltan kínálta szerelmével, a kivel ő könnyelmű játékot űzött, úgy, hogy bánatában Fiuméba vándorolt ki.

Ekkor érezte Katicza, hogy ő is szeretne, de már késő volt.

Visszahívni az ifjut büszkesége nem engedte és keservesen lakolt meggondolatlan tetteért... és ime, most a kegyetlen sors oda kényszeríti, hogy ennek a megvetett ifjunak a nagynénjénél keresen menedéket.

Másnap délelőtti pont 10 órakor az ügyvéd ö-divatu kocsija állt meg Katicza lakásának kapujában.

— Csak bátorság, gyermekem! igyekezett a szegény leányt vigasztalni atyja régi barátja. — Igaz, hogy Berényi kis-

genbe vándorol, s onnan küldi keserves panaszát szülőföldjére.

A magyar alföldön az egykor jólétnek örvendett földmives nép összeverődik titokban egy-egy parasztház alacsony szobájában és jajjait suttogja egymásnak és ujságból böngészi az ő igazságát.

Éhségről ad hirt a táviró a gazdag alföld rónáiról és megsajdul a lelünk, a midőn szent Mihály napja elmúltával üres kamara mellett tudjuk a becsületes, jó magyar népet.

És nem jön sehonnan semmi vigasz!

Csak a teher lesz nagyobb folyton folyvást a megélhetési forrás kevesebb. Csak a szóáradat virágosabb és czifrább a honatyák ajkain, de annál soványabb a tett, a mely az eredményes sikerhez csak egy lépéssel is közelebb vezetne.

Legutóbb a barcstelepi vállalatoknál alkalmazott munkások, állítólag budapesti biztatásra, szintén zavargást, kezdtek s csak a legerélyesebb közbelépés a hatóság részéről, volt képes elnyomni a forrongást.

Hullnak a fák sárgás-piros levelei, borús égről hideg eső hull alá, mely átborzogatja a testet-lelket egyaránt.

Az elégedetlenség nőttön-nő!

Hol van még a sivitó szél, a metsző hideg, a mely hősziánkokat szór az arcokba, és a midőn fára, szénre világításra lesz szükség?

Mit gondolnak az illetékes körök, rázkódtatás nélkül megjön-e az első tavaszi napsugár?

A villamos világítás iránti szerződés az e tárgyában egybehívott bizottság által részletesen felülvizsgáltatott s a tervek némi módosításokkal elfogadtatván, az építkezési engedély úgy az

aláírt szerződés a Siemens-Halske cégnek kiadott. Az építés már jövő héten megkezdetik.

A vármegyei közgyűlés Somogyvármegye törvényhatósági bizottsága folyó hó 8. és 9. napján tartotta meg őszi évnegyedes közgyűlését, Tállian Gyula főispán elnökle alatt. Mindenek előtt, a főispán megemlékezett a vármegye hű és szegény munkásáról, az elhunyt Pozsgai Gyula kaposvári tb. főszolgabíróról s amaz indítványára, hogy emléke jegyzőkönyvbe véssék, elfogadtatott. Ez után az alispáni évnegyedes jelentés-vetettel tudomásul. Annak kapcsán dr. Piszár Antal baresi ügyvéd szólalt fel csupán a Bareson folyamatban levő nagybirtokosok munkái mozgalom tárgyában. Maár Gyula alispán válaszában megnyugtatta az interpelláló, kijelentvén hogy az e hó 1-én kitört mozgalom abból keletkezett, hogy a munkások egy része a fővárosba távozott jobb keresett reményében, onnét azonban csalódva értek vissza s helyüket pedig az illető vállalatuk addigra más munkásokkal töltötték be s ők azok elküldését s új a visszavételüket követelték. Ez azonban nem történt meg, a miatt zavargások támadtak, de az oda-rendelt esendő zakas a közrendet helyreállította. Makfalvy Géza orsz. gyűlési képviselő indítványára a közgyűlés az alispánnak e gyors és tapintatos eljárásáért elismerés szavazott.

A vármegye ismételve megújítja a kormánytól 2. közigazgatási járás szervezése iránt már több ízben előterjesztett kérelmét. A vármegyei árvaszéknél háromnegyed év óta üresedésben levő aljegyzői állást most sem tudtak betölteni. E tárgyban a közgyűlés Makfalvy Géza orsz. képviselőnek amaz indítványát fogadta el, hogy a kérdéses állás egy közigazg. gyakorlókkal töltesse, be, a kinek a 820 frt fizetésért legalább egy évig az árvaszéknél kell működnie. Majd a vármegye 1895. évi költségvetési előirányzata s ennek kapcsán a fedezethez szükséges 1 százalék pótdadónak megszavazására került a sor, a mely 31 szavazattal 1 ellenében szintén megszavaztatott. Az 1895. évi szükséglet tesz 135.683 frt 39 krt. a fedezet pedig 135.735. frt 57 krt, így a hiány 52 frt 18 kr.

— Mult hónapban voltam husz.
— Csak! Oh! hiszen akkor valószínűleg férjhez fog ön menni — jegyzé meg Berényi kisasszony.

— Sohasem fogok férjhez menni — rázta fejét a szegény Katicza, — ki venne el egy árva és szegény leányt.

Katicza omló könyei arcára patakzottak, de e pillanatban egy szélroham leverte az ablak mellett álló virágvázát és a víz a szőnyegre kezdett esernyőzni.

Katicza rögtön a portörő után kapott és törölni kezdte a padlót.

— Hagyja ezt, kisasszony — ez nem önnek való munka — szólt mogorván közbe urnőjének fivére, — aztán az öreg morgó medvével szokatlan lágy hangon így folytatta:

— Alig pár pillanat előtt azt mondtam ön, hogy senki sem törődik önrel, ez nem igaz; unokaöcsém Berényi Károly soha sem szűnt meg önre gondolni — önt szeretni.

— Ez lehetetlen! — zúgott Katicza, arcát kezeibe rejtve. — Meggondolatlan dőlyfősségemmel sokkal inkább megsértettem, semhogy ezt érdemeltem!

— És ha mégis így lenne... és ha neki még valami reménye lehetne... Legyen őszinte, bizvást lehet egy olyan emberrel szemben, a ki önnek nem csak atyja, de nagyatyja is lehetne.

— Nos igen, én is szerettem őt, sze-

Több kisebb ügy elintézése után, elhatározottat a fonyódi kikötőnél egy kőhid építése, melyre 12 ezer forint lett az utadó pénztár terhére megszavazva... Somogyvár község gyógyszerár felállítását körölmeztvén, a gyógyszerár engedélyezése iránt a belügyminiszterhez fölterjesztés intézetni határozottat.

A közgyűlés első napján, 8 án a tárgysorozatnak 13. pontja lett tárgyalva, a többi ügyek 9-én tárgyalattak le.

HIREK.

— **Dr. Berzsenyi Sándor** lengyeltői i közszeretben álló járás orvos tisztelőtára, 20 éves orvosi működése alkalmából, a napokban nagyobb szabású ünnepélyt rendeznek. E 20 éves orvosi működés iránti elismerés a vármegye részéről is kifejeztetett azzal, hogy Berzsenyi Sándor főispán ur által tb. vármegyei főorvosnak kinevezetett.

— **Esküvő.** Szerdán 1884. október 10-én délelő 11 $\frac{1}{2}$ órakor vezette oltárhoz a kaposvári római kath. templomban Orfandl József tartalékos huszár főhadnagy Dorner Olga kisasszonyt. Dorner Zoltán kir. tszéki elnök bájos leányát. A fényes násznép a menyasszony és vőlegény rokori és baráti köréből került ki. A násznép felvonulását nagy közönség nézte a templontéren.

— **Jóteköny nagybirtokos.** Sárdon, a multkorii tűzvész, melyről annak idején említett tettünk, sok embernek vagyonát semmisítette meg. Somssich Andor sírdi nagybirtokos nemcsak összes gyalogbéréseit küldötte a tűz színhelyére, hogy az oltásban megélkezzenek, hanem a tűz után valamennyi kárvallottnak 3 mérő buzát és 3 mérő rozsot adott, valamint megparancsolta Lajos Ferencz főerdésznek jelöljön ki az erdőben annyi épületfának való fát, hogy a leégett összes épületek fölépítéséhez díjmentesen elegendő fát kapjanak.

— **Athelyezés.** A királyi Barthodiszky Emil marczali-i járásbírónak törvényszéki bírói minőségben a budapesti törvényszékhez saját kérelmére athelyezését megengedte.

— **A kaposvári gimnáziumi és ezzel kapcsolatos alapítványoknak 1895. évre ki-**

asszonynyal nehéz banni, de ha megtalálja az utat szívéhez, akkor nyert játéka van.

Katicza a legjobbat remélte, de bártorsága mégis enyészőben maradt, midőn a doktor egyedül hagyta Berényi kisasszonynál és egyik sarokból egy zöld, a másikból egy kék szemüveg csillogott felé.

Szolgálatának első napja nem folyt le valami kielégítőn, akármit is csinált, Berényi kisasszony mindenért gancsolta.

A következő napok még rosszabbak voltak és a szegény Katicza kétségbeesve kiáltott föl:

— Nem, ezt nem állom ki! De aztán eszébe jutott, hogy nincs hová, kihez menekülni és mikor a hét végén Berényi kisasszony két egész dollárt nyomott a markába, először kezdte érezni az önszere te pénzt óriási becsét és szóltanul türt tovább.

Önnek egy igen jó tulajdonsága van, Rády kisasszony — jegyzé meg az aggszűz — egy olyan tulajdonsága, melyet eddig minden társalkodónóm nélkülözött, ön szelid és türelmes, és ez annál inkább bámulatba ejt, mert unokaöcsém Károlyt önt mindig mint egy daczos, heves és büszke leányt rajzolta.

Katicza biborpiros lett és szemei könnyekkel teltek meg.

— Akkor valóban előnyére változott! Hány éves most ön?

retem még ma is — suttogá Katicza növekedő zavarral.

Tovább nem beszélhetett. Az aggastyán hevesen ölelte őt magához, de e pillanatban leesett kék szemüvege és hosszú, hófehér alszakála.

— Károly! — sikoltott fel Katicza magánkívül és a boldogságtól ájtultan hanyatlott az aggastyánból ifjúvá lett Berényi keblére.

Igen, a te Károlyod — és most megengeded, hogy nagynénénket is értesítem?

— Hogyan? Berényi kisasszony...

— Ő mindent tud, ő gondolta ki ezt a próbaidőt is, hogy meggyőződjön róla — milyen leány vált az én Katiczából.

— Tudtam én ezt — sohajtott komikus bánatot tettetve a belépő agg hölgy, — hogy a kis társalkodónő, a kivel én így meg voltam elégedve, csakhamar jobb állást fog találni.

— Ha el nem küld, még itt maradok, most már majd megosztom magamat, és míg az unokaöcsének neje leszek, addig a kedves, jó nagynénének társalkodónője maradok.

— Ugy logyen! — szólt Berényi kisasszony és szívből jövő öleléssel vonta magához Károlyt és Katiczát.

látásba helyezett bevételei és kiadásairól készített előirányzat a következő tételeket tartalmazza: A gimnáziumi törzsvagyton alap tőkében 116.089 frt 01 kr. kamata 6449 frt 37 kr., a vármegye hozzájárulása 631 frt 85 kr. Ebből kiadások: a tanárok fizetéséhez 6000 frt, különfelékre 1081 frt 22. kr. A gimnáziumi ösztöndíjat tőkében tesz 26.285 frtot, ennek évi kamata 1185 frt 10 kr. Ebből kiadás ötféle ösztöndíj-alap tőkében tesz 26.285 frtot, ennek évi kamata 1185 frt 10 kr. Ebből kiadás ötféle ösztöndíjra 282 frt. maradvány 902 frt 10 kr. A gimnáziumi könyvtár-alap tőkéje 16.377 frt, évi kamata 978 frt 62 kr. Ebből kiadás könyvek beszerzésére, könyvtárnok fizetésére, fűtés és tisztogatásra és előre nem látott kiadásokra 978 frt 62 kr. A gimnáziumi építészeti alaptőkéje 7428 frt 63 kr. ennek kamata 297 frt 14 kr. házbérekéből befoly 1200 frt, összesen 1497 frt 14 kr. Ebből adóra 250 frt, házmester fizetésére 100 frt, javításokra 450 frt, különfelékre és előre nem látott kiadásokra 697 frt 14 kr.

— **Lóvásárlás.** Nagy-Bajomban Kálmán Frigyes, a 8. pécsi honvéd huszárezred ezredese a hó 6-án honvéd pótlóvakat vásárolt. Noha sok lovat hajtottak föl a szemlére, csak 11 volt megvételre alkalmas. A legolcsóbb 260, a legdrágább 300 forint volt. A legtöbb lovat földbírtokosok és bérlők vezették elő, a legjobb árt mégis egy bizei, Noe nevű földműves érte el. A megvett lovakat Keszthelyre vezették. Kálmán ezredes Bajomból Marczaliba ment, hol folytatja a lóvásárlást.

— **Új zenekar** alakult Kapósvárott. Tudvalevőleg Zsolnay Vilmos Barcseákkal ment el és bandáját vezető nélkül hagyta. Hátra maradt társai azonban nem oszlottak szét, hanem hozattak a bandának új primást Torma Tóni személyében ki igen jó muzsikus hírében áll. Reméljük, hogy ez újonnan alakult banda, mely most még egy pár taggal szaporodott — ki fogja elégteleni közönségünk kíváncsiságait.

— **Szarvasmarha díjazás.** A Somogy megyei gazdasági egyesület a szarvasmarha díjazást ez évben Igalban tartotta meg október hó 1-én. Az igali járás több községéből hajtottak fel magyarfajta szarvasmarhákat és a jelen alkalommal meggyőződött a bizottság arról, hogy a gazdasági egyesület a díjazás keretéből ezen a nyugati fajta ki nem zárhatja, hogy jelentékeny számmal van az már ma a vármegye területén képviselve. A bizottság az elővezetett magyar fajta tenyésztőállatokat alapos bírálat tárgyává tévén, az anyagot általában jónak találta s az első díjat, vagyis 6 drb. 10 frankos aranyat Berki Imre karádi lakos 4 és fél éves tehene nyerte el. A II-ik díj, vagyis 5 drb. 10 frankos arany Vince János igali lakos 5 éves tehénének ítélte oda. A 3. díjat, vagyis 4 drb. 10 frankos aranyat Kis János ráksi lakos nyerte el 6 esztendősen tehénével. A 4. díjra 3 drb. 10 frankos aranyra Babócsai József igali lakos egy drb. 5 éves tehene érdemesítettetett. Végre az 5. díjat, vagyis 2 drb. 10 frankos aranyat Máté György nyerte el 5 éves tehénével. Ezzel a gazdasági egyesület által kitűzött díjak kiosztása bevégeződött, tekintettel az elővezetett jó anyagra Somssich Andor 2 drb. 5 frtos díjat tűzött ki s ugyancsak 2 drb. 5 frtos díjat tűzött ki Makfalvy Géza, majd 5—5 frtot tűzött ki Bertalan Alajos, a kegyes tanítórind mernyei jószág kormányzója s Gaál Gyula dr., azonkívül 1 drb. 2 frtos díjat adott Zalay Kálmán s végre újjól 2 drb. 1—1 frtos díjat Somssich Andor.

— **Munkás zavargások Barcstelepen.** Barcstelepen izgága magyar szoczialistáknak sikerült a száz munkásokat annyira

felizgatni, hogy homoly zavargások törték ki s egy század katonaságot kellett kiküldeni s rend helyreállítására. Ebben a községben nagy munkástelepek vannak a melyek a Magyar Leszámitoló- és pénz váltó Bank, a Dráva Gözhajós Társulat, a Societe d'importation de cèna, a bécsi Unionbank és más magánvállalatok szolgálatában találnak foglalkozást. Az utóbbi időben néhány vállalat teljesen beszüntette a munkát, a minek folytán a kilencszáz főnyi munkás létszámnak körülbelül egy harmadrésze munka nélkül maradt. A munkátlanok néhány társukat felküldték a fővárosba, hogy munka után nézzenek de fővárosi társaikkal a tanácsal küldték őket haza, hogy kergessék el az idegen munkásokat, a kik körülbelül százán lehetnek. A kiküldöttek hazatértek és azonnal a Dráva Gözhajós Vállalat munkáslaktanyájába mentek, azzal a fenyegetéssel, hogy ha az idegen munkások rögtön el nem távoznak Barcstelepről, kiverik őket. Az idegen majdák, (így hívják a horvát munkásokat) megijedtek a fenyegetéstől, s rémülten szaladtak panaszukkal a vállalat igazgatójához. Az igazgató azonnal jelentést tett a hatóságnál. Hegyessy szolgabíró erre kiment Barcstelepre, kihallgatta a munkásokat és a munkaadókat és a kihallgatásról jegyzőkönyvet vett fel. A munkások kinyilatkoztatták, hogy abban az esetben, ha nyolcz nap alatt nem bocsátják el az idegen munkásokat, erőszakkal fogják őket a munkában megakadályozni. A munkaadók ellenben a majdákot nem akarják elbocsátani, mert szerintük a magyar munkások is csak az utóbbi időben vándoroltak be a telepre. Fenyőssy szolgabíró a munkások izgatott hangulatára való tekintettel, a esendőrséget tetemesen megszorította, de ezt sem tartván elégnak telegrafált egy század katonaságot is. Egy század huszár el is indult Barcstelepre. Azonban végre a gyors és erőteljes hatósági intézkedésnek, a mozgalom lecsillapult. Ez Maár Gyula alispán erőteljes intézkedésének köszönhető, kinek ezért a vármegyegyűlés elismerést is szavazott.

— **Becsületsértés.** Kispál Ádám karduti legény beállit a járásbíró irodájába. Az ajtóban megáll, körülnéz s a kalapját forgatja kezében.

— Mit kíván, hallja? — kérdi a járásbíró.

— Ássan csókulom kezit, hun lehet panaszkonnyi?

— Mi a panasza? adja elő gyorsan!

Kispál Ádám előrerántja a tarisznyáját, s kutatni kezd benne.

— Ahá, mögvóna. Ássan könyörgöm, ez irás ellenében becsület sértési panaszkönyvvel vagyok.

Keszkenőjéből kihámoz egy gondosan összehajtott levelet s odanyújtja a járásbírónak.

A bíró főnhangon olvassa: „Mögájj Kispál Ádány, mögesaltad a szívemet, vergyön mög a zisteny mind az két kezive. Marcsa.”

— Hát mivel van a becsülete sértve?

— Aszongya kéröm, én ütöt mögesatam. Forgyon ki itt az két szömöm, ha én valakit világi életömbe csak akartam is mögesatni, nem ám ilyen izét...

— Hát nős maga Ádám?

— Csókulom kezit, hajadon vagyok.

— Mit ígért a Marcsának?

A legény fölhuza a szemöldökét, úgy tesz mintha gondolkoznék.

— Mi tagadás, azt ígérttem, hogy ujborra elvőszöm.

— Látja, és nem vette el.

— De nem is vőszöm.

— Hát akkor megcsalta.

— Hm, hát nem lehetne azért megbüntetnyi azt a leányzót?

— Ne beszéljen olyan bolondot; persze nem.

Az Ádám megvakarja a füle gyökerét és mosolyog.

— Talán akkó jó lenne összebékelnöm vele. Isten ucsese elvőszöm, mert amugy dörék lány a Marcsa.

CSARNOK.

Apor tetőn.)*

(Tusnád.)

Itt fenn a tetőn, a magasban,
Távol az emberléttől,
Közelebb az éghez —
Ketten vagyunk: én teveled!
Karcu fenyőfák állanak őrt körülöttünk
Lomkarjaikat terjesztve felénk —
Merően, szótalanul.
Nincs semmi hang, madár se rebben, —
Csupán sziveink dobogása beszél:
„Boldog vagyok!” — „Boldog vagyok!”

Titkoltad idáig elrajtve szivedbe,
Oh mond ki e szót! Hadd hallja meg ég és föld!
— S mint a nemes kagylóból
A mélyvízü tengerek alján
Kipattan a drága igazgyöngy:
Ugy esendül a szó ajakadról:
— Van-e drágább gyöngy a világon? —
„Boldog vagyok. — boldog vagyok!”

Ah, hallga! mi hang ez!
Hallga: mi zaj kél!
A mögörra fenyők egymásra bomlanak
Gyönyör érzet fogja el őket; —
S e gótstíli templom egy remetéje
A néma Csend. —
Hallva szívünk dobogását,
Hallva a szót ajakadról —
Ime: beszélni tanul...
Suttogja először
Sóhaj szerű hangon,
Majd nyelve megoldik,
S ujongva kiáltja:
„Boldog vagyok, boldog vagyok!”

Alant meg a völgy ölében,
Zöld bársonyos ágyon nyújtózik az Ölt,
Durezás, haragos;
De föléje lebeg az alkonyi szellő,
Végig simogatja,
Suttog neki lágyan és kedvre dönti.
Egy dalra tanítja
Boldog szerelemről.
S az a merre halad
Mosolygó ég alatt,
Virágkoszorúta völgyeken át,
Nem néz a virágra,
Nem néz a marasztó gyöngyharmatos ágra, —
Csak szüntelenül harsogja új dalát:
„Boldog vagyok, boldog vagyok!”

Trencsény Károly.

(Felolvasatott a „Tóth Kálmán kör” irodalmi és művészeti estélyén Zomborban, szerző által.)

Legbiztosabb óvszer a cholera hagymáz és egyéb fertőző, betegségek ellen! Tökéletes fertőtlenítés! Teljesen szagtalan! Önműködő tözegszóró-closettek.

Belföldi és külföldi szabadalmak! Szobai árnyékszék mindenféle tetszetős alakban. Árnyékszékberendezések, kórházak, lak-tanyák, iskolák, iparvállalatok, szállodák stb. részére.

Magyar tözeg- és műtrágya-ipar részvénytársaság. Igazgatóság: Budapest, IV. Városházter 9. (Hársházter 9.)

Fertőtlenítő és szagtalanító tözegpor! Tözegalom! Minden nemű tözeggyártmány nagy raktára.

Különlegesség: emberi és városi hulladékok ipari és gazdasági értékesítése. Város-tisztítási és elfuvarozási vállalatok szervezése. Műtrágyagyártás. Részletes tervekkel, költségvetésekkel és eredeti bizonyítványokkal szívesen szolgál az igazgatóság.

Az ország közegészségügyi tanácsa által többszörösen ajánlva.

ELSŐ KAPOSVÁRI

ZONGORA, HEGEDŰ, CZIMBALOM, POLYPHON-ZENÉLŐ STB.

FINOMABB HANGSZER RAKTÁR.

KAPOSVÁR, KORONA-UTCZA 5. SZ. A.

(Hittaller-féle házban)

megnyitott hangszer raktárát alólirott a m. t. vevők figyelmébe ajánlja.

A leghíresebb bel- és külföldi gyárakból való hangszereket gyári áron s öt évi jótállás mellett elad. Készleten nem levő zongoráknak stb. hangszereknek eredeti gyári áron megszerzését bármely gyárból közvetíti.

Régi zongorákat ujjakkal becserél, avagy azok alapos kijavítására vállalkozik. Zongorák jutányos áron kölcsön kiadatnak.

Zongorák hangolását

ugy helyben, mint vidéken azonnal pontosan teljesíti.

A külföldi nevezetesebb gyárakban töltött több évi alkalmazás és szerzett technikai ismerete ezen üzletében szakavatottságát biztosítja, miért a n. é. közönség szíves pártfogását kéri.

IFJ. WIMMER JÁNOS

hangszer technikus.

13—13

NEMZETI UJSÁG.

A „Nemzeti Ujság” alig, hogy megindult, máris önérettel mondhatja el magáról, hogy őszinte zókimondásával, csűrést-csavarást nem tűrő ellenzéki irányával, oly sikereket ért el, a minőkkel kévés lap dicsékedhetik.

A „Nemzeti Ujság” híven törekszik arra, hogy a nait programjában ígért, becsületesen be is valtsa. Megalkuvást nem ismerő módon, nyíltan és egyenesen ha ezol a jelenlegi kormányrendszer ellen, nem tartva szem előtt mást, mint a magyar nemzet jogos érdekeit.

A „Nemzeti Ujság” azon van, hogy pontosan és gyorsan informálja olvasóit minden eseményről. Levelezői vannak az ország minden helységében s a kontinens minden fontosabb pontján, úgy, hogy a „Nemzeti Ujság” a legelső forrásokból nyervén értesüléseit, hírszolgálati dolgában bátran kiállhatja a versenyt minden más hírlappal.

A „Nemzeti Ujság” vezérézikkeit a felelős szerkesztőn kívül gr. Apponyi Albert, Horánszky Nándor, Bartha Miklós, Bolgár Ferencz, Bottlik Lajos, Deési Zoltán, dr. Bághy Gyula, gr. Zichy Jenő, dr. Acsády Ignác, Benedek Elek, stb. írják.

Tárczarovatába legkiválóbb íróink dolgoznak köztük: Benedek Elek, gr. Bethlén Miklós, Tóth Béla, Hock János, Brassai Sámuel, Bede Jób stb.

Kiváló gondot fordít a „Nemzeti Ujság” arra, hogy minden egyes rovatában élvezetes olvasmányt nyújtson olvasóinak. Van kiváló gondnal szerkesztett újdonságai, tanügyi, egészségügyi, közzgazdasági rovat. Nagy figyelemmel viseltetik a „Nemzeti Ujság” a vidéki élet minden ügyes-bajos dolga iránt. Heténként egyszer, vasárnapon a „Nemzeti Ujság”

d i v a t

mellékletet ad. Azonkívül minden hét péntekjén adja.

a g y e r m e k s z o b á b a n

ezimű rovatot.

A „Nemzeti Ujság” felelős szerkesztője:
GÜNTHER ANTAL.

A „Nemzeti Ujság” helyettes szerkesztője:
SZEREDAI LEÓ.

A „Nemzeti Ujság” előfizetési ára:

Egész évre.	14 frt.	Negyed évre.	3 frt 50 kr.
Fél évre.	7 frt.	Egy hónapra	1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 4 kr., vidéken 5 kr.

A „Nemzeti Ujság”

szerkesztősége:

Budapest, VI., Petőfi-utca 14. szám.

A „Nemzeti Ujság”

kiadóhivatala:

Budapest, VI., Nagymező-utca 25. sz.